

VIVERE & INTELLIGERE

**WYBRANE PRACE
PIOTRA LENARTOWICZA SJ
WYDANE Z OKAZJI 75-LECIA JEGO URODZIN**

**Redaktor
Jolanta Koszteyn**

**Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna *Ignatianum*
Wydawnictwo WAM**

KRAKÓW 2009

PROFESOR PIOTR LENARTOWICZ SJ

BIOGRAFIA – FILOZOFIA – BIBLIOGRAFIA*

BIOGRAFIA

Piotr Lenartowicz, syn Wiesława i Krystyny z domu Schneider, urodził się dnia 25 VIII 1934 r. w Warszawie. W roku 1951 zdał egzamin maturalny w III Gimnazjum imienia Jana Sobieskiego w Krakowie. Rok później rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie, gdzie w 1958 r. uzyskał dyplom lekarza medycyny. Od 1956 r. pracował jako asystent w Zakładzie Fizjologii Człowieka AM w Warszawie, a od roku 1958 również w Zakładzie Fizjologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Rozprawę doktorską pt.: *Wpływ soli amonowych na elektrokortikogram i korowe potencjały bezpośrednio wywołane*, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. med. Franciszka Czubalskiego, obronił w 1961 r. na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie.

Do zakonu jezuitów wstąpił 1 XI 1960 r. i w Kaliszu odbył dwuletni nowicjat. W latach 1962-1965 studiował filozofię na Wydziale Filozoficznym TJ w Krakowie, gdzie uzyskał kanoniczny stopień licencjata filozofii, równoważny polskiemu magisterium. Następnie studiował na Wydziale Teologicznym Bobolanum w Warszawie (1965-1969), gdzie również uzyskał licencjat. Święcenia kapłańskie przyjął w dniu 17 VI 1968 r. w Warszawie, z rąk kardynała Stefana Wyszyńskiego.

W 1971 r. rozpoczął studia doktoranckie na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, pracując jednocześnie w latach 1972-1973 jako kapelan w Westminster Cathedral w Londynie i uczestnicząc w seminarium prof. R. Harré na Oxford University. Doktorat z filozofii uzyskał w 1975 r. na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie na podstawie rozprawy pt. *Phenotype-Genotype Dichotomy: an essay in theoretical biology* (Rome 1975), przygotowanej pod kierunkiem prof. Jerzego Szaszkiewicza SJ.

Po powrocie do kraju był przez rok duszpasterzem akademickim na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od roku 1978 do 1998 był kapłanem Sióstr ze Zgromadzenia Córek Bożej Miłości w Krakowie (ul. Pędzichów 16).

Od 1976 r. na Wydziale Filozoficznym TJ w Krakowie (obecnie Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna *Ignatianum*) wykłada filozofię przyrody ożywionej. W latach 1976-1990 wykładał również wprowadzenie do filozofii, a w latach 1990-2009 – filozofię poznania.

*Jest to uzupełniona wersja opracowania z książki *Filozofia jezuitów w Polsce w XX wieku*. Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna Ignatianum, Kraków 2001, s. 197-211 (także online: <http://www.jezuici.krakow.pl/bibl/fjpxx.htm>). Informacje o P. Lenartowiczu można też znaleźć m.in. w następujących opracowaniach:

- *Informator filozofii polskiej*, Kraków 1995, 2004;
- *Rocznik Wydziału Filozoficznego TJ*, 1988, 1993-1994, 1999 (bibliografia); 1991-1992 s. 57-60; 1993-1994, s. 280-282; 1999, s. 173-174; 2002-2003, s. 283-285;
- L. Grzebień (red.) *Encyklopedia wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy, 1564-1995*, Kraków 1996, s. 359 (także online: <http://www.jezuici.krakow.pl/bibl/enc.htm>).
- G. Polak, *Kto jest kim w Kościele*, 1996, s. 203; Warszawa 1999, s. 206-207.

W 1985 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego na Wydziale Filozoficznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie na podstawie książki: *Elementy filozofii zjawiska biologicznego* (Kraków 1986)**.

W 1991 r. Wielki Kanclerz Wydziału, Generał Jezuitów Peter-Hans Kolvenbach – po uzyskaniu *Nihil obstat* Kongregacji de Institutione Catholica – mianował go profesorem nadzwyczajnym na Wydziale Filozoficznym TJ, a w 1999 r. – profesorem zwyczajnym.

Przez pierwszy semestr roku akademickiego 1986/1987 wykładał historię filozofii oraz filozofię przyrody na Wydziale Filozoficznym Colorado State University w Fort Collins (USA). Od 1991 r. wykłada także w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Kapucynów w Krakowie. Od 1995 jest kierownikiem Katedry Filozofii Przyrody Ożywionej w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej *Ignatianum* w Krakowie. W latach 2002-2004 był prorektorem WSF-P *Ignatianum*. Od 1995 do 2001 roku był przewodniczącym Towarzystwa Naukowego Księża Jezuitów w Krakowie.

Wraz z prof. J. A. Janikiem był redaktorem 4 tomów materiałów z seminariów w Castel Gandolfo: *Nauka–Religia–Dzieje*, w których uczestniczył w latach 1982-1990.

Brał też udział w europejskich zjazdach jezuitów, zajmujących się profesjonalnie działalnością w dziedzinie nauk przyrodniczych (Aix-en-Provence 1989, Barcelona 1991; był współorganizatorem takiego zjazdu w Gdyni w 1993 r.) oraz w podobnych spotkaniach jezuitów wykładających filozofię (Zagrzeb 1995, Kraków 1998). Uczestniczył też w kilku kongresach o tematyce filozoficznej i był zapraszany z wykładami przez instytucje naukowe w kraju i za granicą (Austria, Słowacja, USA).

W roku 1996 ks. Lenartowicz nawiązał współpracę z dr Jolantą Koszteyn, biologiem i ekologiem, adiunktem w Zakładzie Ekologii Morza Instytutu Oceanologii PAN w Sopocie. W roku 1997 r. doszło do oficjalnego porozumienia o współpracy między Wydziałem Filozoficznym WSF-P *Ignatianum* i Zakładem Ekologii Morza IO PAN.

Jego wieloletnia działalność dydaktyczna na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie dowodzi ciągłej ambicji, by przekazywać studentom najnowszy, uaktualniony stan wiedzy w dziedzinie biologii i by na tym uzupełnianym stopniowo obrazie ukazywać znaczenie pojęć przyrodniczych, istotnych dla filozoficznej wizji rzeczywistości.

Jest zwolennikiem obiektywizmu i pluralizmu ontycznego, nawiązując do tradycji arystotelesowsko-tomistycznej. W tym duchu interpretuje odkrycia współczesnej empirii nauk biologicznych.

**Książka wzbudziła przychylne zainteresowanie wśród biologów i filozofów, o czym świadczą m.in. następujące prace:

– (1988) Szczepan Ślaga, *Wokół filozofii zjawiska biologicznego*. *Studia Philosophiae Christianae*, 24(1), s. 201-210
– (1988) Władysław J. H. Kunicki-Goldfinger, *Nowe spojrzenie na biologię*. *Przegląd Powszechny*, nr 1, s. 125-129
– (1988) Anna Dyduch-Falniowska, *Początek drogi*. *Zagadnienia Filozoficzne w Nauce*. X/1988, s. 57-62
– (1996) Marian Wnuk, *Filozoficzne aspekty katalizy enzymatycznej*. *Roczniki Filozoficzne*, T. LXIV, z. 3, s. 117-144